

Publicerad 2010-03-29 15:32 av Mattias.

lycklig?

Sitter här, ensam.

Igen.

Övergiven och utlämnad.

Igen.

Det enda som höll mig uppe, Det enda som betydde någonting.

Borta.

Likt väggarna jag byggt upp för att hålla denna meningslösa existens på avstånd.

Krossat, utan nåd.

Det gick på en sekund.

Som vanligt.

Så fort orden lämnat din mun förstod jag.

Jag förstod att ingenting skulle kunna bli normalt igen.

Normalt?

Jag vill bara det alla andra vill.

Trots allt är jag väl ännu en i mängden.

Jag vill också vara lycklig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias. med Poeter.se id #31736 innehar upphovsrätten